

LEGE
pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul
ordinii și siguranței publice

Art. I. – Legea nr.61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 96 din 7 februarie 2014, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, punctul 36 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„36. împiedicarea, sub orice formă, a organelor de ordine publică de a lua măsurile necesare pentru menținerea ori restabilirea ordinii publice.”

2. La articolul 3, alineatul (1), literele a) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) cu amendă de la 100 lei la 500 lei, cele prevăzute la pct. 3), 4), 11), 14), 17), 18), 22), 33) și 34);

...

c) cu amendă de la 500 lei la 1.500 lei, cele prevăzute la pct. 2), pct. 5)-7), pct. 8)-10), pct. 13), 15), 19), 20), 26), 27), 29, **31** și pct. 32);”

3. După articolul 9 se introduc trei noi articole, art.9¹ - art.9³, cu următorul cuprins:

„**Art.9¹.** – Fapta persoanei care, fiind avertizată să înceteze activitățile contravenționale prevăzute la art.2 pct. 25, 26 sau 27, continuă să săvârșească aceste activități și prin aceasta tulbură sau împiedică folosirea normală a unor locuințe constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 1 la 5 ani.

Art.9². – (1) Fapta persoanei care, fiind avertizată asupra consecințelor legale la care se expune, împiedică prin orice mijloace, organele de ordine publică de a-și îndeplini, în condițiile legii, obligații de serviciu referitoare la luarea unor măsuri pentru:

a) constatarea săvârșirii, în flagrant, de infracțiuni sau contravenții,

b) ocrotirea vieții, sănătății și integrității corporale a persoanelor aflate într-o stare de pericol,

c) legitimarea sau conducerea unei persoane la sediul poliției ori al altui organ de stat,

constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.

(2) Dacă mijlocul folosit pentru împiedicare constituie prin el însuși o infracțiune, se aplică regulile privind concursul de infracțiune.

(3) Dispozițiile alin. (1) nu se aplică în cazul persoanei care face obiectul măsurilor ce trebuie luate de organul de ordine publică.

Art.9³. – Întrebuințarea de cuvinte ori gesturi jignitoare sau obscene în mod nemijlocit la adresa unui organ de urmărire penală sau de ordine publică, aflate în exercitarea atribuțiilor de serviciu, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.”

Art. II. – Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează, după cum urmează:

1. La articolul 26 alineatul (1), punctele 2 și 4 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„2. menține ordinea și siguranța publică la nivel național și aplică măsuri pentru prevenirea și combaterea fenomenului infracțional și terorismului, de identificare și contracarare a acțiunilor elementelor care atentează la viața, libertatea, sănătatea și integritatea persoanelor, a proprietății private și publice, precum și a altor interese legitime ale comunității;

...

4. asigură, direct sau în cooperare cu alte instituții abilitate potrivit legii, executarea controalelor tehnice și intervențiilor pirotehnice pentru prevenirea, descoperirea și neutralizarea dispozitivelor explozive, radioactive, nucleare, chimice sau biologice amplasate în scopul tulburării ordinii publice, vătămării integrității corporale, sănătății persoanelor sau provocării de daune proprietății publice ori private;”

2. La articolul 26 alineatul (1), după punctul 4, se introduce un nou punct, pct. 4¹, cu următorul cuprins:

„4¹. asigură intervenția pentru eliberarea persoanelor private de libertate în mod ilegal, imobilizarea sau neutralizarea persoanelor care folosesc arme de foc ori alte mijloace care pot pune în pericol siguranța persoanelor, bunurilor și valori;”

3. La articolul 26 alineatul (1), punctele 11 și 12 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„11. asigură protecția martorului, colaboratorului, informatorului și a victimei, în condițiile legii;

12. asigură protecția polițiștilor, magistraților și a familiilor acestora, în cazurile în care viața, integritatea corporală sau avutul acestora sunt supuse unor amenințări, a demnitarilor cu atribuții în domeniul afacerilor interne și a familiilor acestora, precum și a conducătorilor autorităților de aplicare a legii aflați în România în vizite oficiale sau misiuni de cooperare polițienească internațională ori de cooperare judiciară în materie penală;”

4. La articolul 31 alineatul (1), literele a), b) și k) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) să legitimeze și să stabilească identitatea persoanelor;

b) să conducă persoane la sediul poliției;

...

k) să solicite sprijinul populației pentru urmărirea, prinderea, imobilizarea și conducerea persoanelor la sediul poliției, precum și pentru asistarea la efectuarea unor acte procedurale;”

5. La articolul 31 alineatul (1), după litera l) se introduc cinci noi litere, lit. m) – q), cu următorul cuprins:

„m) să interzică, temporar, accesul sau prezența oricărei persoane neautorizate în perimetrul locului săvârșirii unor infracțiuni sau a altor fapte antisociale;

n) să interzică oricărei persoane, ca temporar, să pătrundă într-un anumit spațiu, imobil sau mijloc de transport, ori să nu-l părăsească, dacă prin acesta s-ar pune în pericol viața, sănătatea sau integritatea corporală, a sa ori a altei persoane, sau ar fi împiedicată desfășurarea normală a activității organelor abilitate;

o) să avertizeze, prin orice mijloace, persoanele să înceteze acțiunile ilegale sau să se conformeze legii;

p) să oprească forțat și să imobilizeze vehicule, în condițiile legii;

q) de a accesa în mod direct, cu respectarea dispozițiilor legale privind protecția datelor cu caracter personal și protecția informațiilor clasificate, bazele de date ale poliției sau ale altor organe ale administrației de stat; dacă legea nu prevede altfel, accesul la bazele de date ale organelor administrației de stat, necesare realizării atribuțiilor de serviciu ale polițistului, se face în baza unor documente de cooperare încheiate între acestea și Inspectoratul General al Poliției Române;

r) să consulte specialiști ori experți, să solicite și, în condițiile legii, să obțină obiecte, înscrisuri sau relații oficiale de la autorități ori instituții publice, precum și să solicite obiecte, înscrisuri sau relații de la persoane juridice de drept privat ori de la persoane fizice;

s) să exercite orice alte drepturi și să îndeplinească orice alte îndatoriri prevăzute de lege.”

6. După articolul 32 se introduc doisprezece noi articole, art.32¹ - art.32¹², cu următorul cuprins:

„**Art. 32¹.** – (1) Polițistul are dreptul să solicite oricărei persoane care face obiectul unor măsuri polițienești, să țină mâinile la vedere și/sau să adopte o poziție inofensivă care exclude săvârșirea unei acțiuni violente îndreptate împotriva acestuia ori fuga.

(2) Se interzice solicitarea adoptării poziției culcat în cazul femeilor cu semne vizibile de sarcină, persoanelor cu semne vădite de invaliditate și copiilor.

(3) Se prezumă intenția unei acțiuni violente îndreptate împotriva polițistului fapta oricărei persoane de a se apropia de acesta după ce, în prealabil, a fost somată prin cuvintele „Stai, poliția! – Nu te apropia!”.

Art. 32². – (1) Polițistul are dreptul să legitimeze și să stabilească identitatea persoanei, în situația în care:

a) aceasta încalcă dispozițiile legale, ori există suspiciunea că pregătește sau a comis o faptă ilegală;

b) există suspiciunea că aceasta a fost prezentă la locul săvârșirii unei fapte ilegale ori are cunoștință despre faptă sau autorul acesteia;

c) aceasta solicită sprijinul sau intervenția organelor de poliție, ori când din cauza vârstei, stării de sănătate, consumului de alcool sau altor substanțe psihoactive, necesită sprijinul organelor abilitate;

d) aceasta este implicată într-o procedură legală în fața unei autorități sau instituții publice;

e) aceasta încearcă să pătrundă sau se află într-un spațiu cu acces controlat ;

g) cu ocazia unor controale sau razii, efectuate în condițiile art. 31 alin. (1) lit. g);

h) există obligația legală de a se stabili identitatea acesteia.

(2) Stabilirea identității unei persoane se face pe baza actelor de identitate.

(3) Atunci când persoana nu poate prezenta un act de identitate, stabilirea identității se realizează pe baza unui act prevăzut cu fotografie sau a declarațiilor acesteia, precum și a verificărilor polițistului, realizate pe loc, în bazele electronice de date.

(4) Pentru stabilirea identității, la sediul poliției, polițistul are dreptul să procedeze la fotografierea, procesarea amprentelor, semnalmentelor și semnelor particulare ale persoanei.

(5) Atunci când măsurile prevăzute la alin.(3) și (4) nu au condus la rezultatul urmărit, polițistul are dreptul să publice o fotografie, înregistrare, schiță sau descriere a persoanei, dacă există o convingere rezonabilă că această măsură va ajuta la stabilirea identității persoanei.

(6) Măsurile prevăzute la alin.(4) și (5) se realizează chiar și în lipsa consimțământului persoanei. Publicitatea se realizează exclusiv în scopul identificării persoanei.

Art. 32³.

(1) Polițistul are dreptul să conducă o persoană la sediul poliției, atunci când:

a) în condițiile art. 32² alin.(2) și (3), nu s-a putut stabili identitatea acesteia, ori există suspiciuni cu privire la identitatea declarată sau veridicitatea documentelor prezentate;

b) datorită locului, momentului, circumstanțelor, bunurilor aflate asupra sa ori comportamentului, creează suspiciunea că pregătește sau a comis o faptă ilegală;

c) prin acțiunile sale periclitizează viața, sănătatea sau integritatea corporală, a sa ori a altei persoane, ordinea publică sau alte valori sociale;

d) a săvârșit în flagrant o faptă prevăzută de legea penală, constatată potrivit normelor de procedură penală;

e) este dată în urmărire, potrivit legii;

f) este necesară executarea unui mandat, emis potrivit legii;

g) a evadat din starea legală de reținere sau deținere ori a fugit dintr-un centru educativ, centru de detenție sau din unitatea în care executa măsura internării medicale.

(2) Polițistul are obligația de a raporta ierarhic despre conducerea persoanei la sediul poliției.

Art. 32⁴.

(1) Polițistul are dreptul să efectueze controlul corporal, al bagajelor și vehiculului persoanei legitimate, în scopul ridicării bunurilor supuse confiscării, în situația în care, datorită locului, momentului, circumstanțelor, ori comportamentului, există suspiciunea că astfel de bunuri se găsesc asupra acesteia.

(2) Persoana condusă la sediul poliției este supusă, în toate cazurile, controlului corporal, al bagajelor și vehiculului, în scopul identificării unor arme, obiecte sau substanțe ce pot fi folosite împotriva polițistului sau a căror prezență este de natură să creeze un pericol pentru ordinea publică.

(3) Controlul corporal este sumar și se realizează cu respectarea demnității umane. Controlul corporal se efectuează de către o persoană de același sex cu persoana controlată, cu excepția situației în care este necesară deposedarea de o armă de foc sau armă albă a cărei deținere este vizibilă sau cunoscută.

Art. 32⁵.

(1) Persoana condusă la sediul poliției are următoarele drepturi:

- a) de a fi informată cu privire la motivele conducerii și la drepturile ce-i revin;
- b) de a fi asistată de un avocat, potrivit legii, precum și de a nu da nici o declarație fără prezența acestuia, cu excepția comunicării datelor de identificare;
- c) de a solicita informarea unui membru de familie sau a altei persoane desemnate de aceasta cu privire la măsura luată;
- d) de a solicita informarea reprezentanților diplomatici ai statului de proveniență, în cazul cetățenilor străini;
- e) de a comunica prin interpret sau prin intermediul unei persoane cu aptitudini de comunicare, în situația în care nu vorbește sau nu înțelege limba română ori nu se poate exprima.

(2) Informarea persoanei se realizează în cel mai scurt timp posibil de la momentul sosirii la sediul poliției. La solicitare, polițistul contactează persoanele prevăzute la alin. (1) lit. b) – d).

(3) În cazul minorului sau al persoanei lipsite de capacitate de exercițiu, polițistul are obligația de a informa reprezentantul legal al acesteia cu privire la măsura luată.

(4) Dispozițiile alin. (1) – (3) se aplică persoanelor conduse la sediul poliției pentru motivele prevăzute la art. 32⁴ lit. a) – c). În celelalte situații prevăzute la art. 32⁴ se aplică normele de procedură penală și cele privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate.

Art. 32⁶. – Dacă persoana condusă la sediul poliției prezintă simptome vizibile care necesită asistență medicală de urgență, în cel mai scurt timp, polițistul solicită serviciilor specializate acordarea acestei asistențe.

Art. 32⁷. – (1) Polițistul întocmește un înscris în care consemnează motivele conducerii persoanei la sediul poliției, măsurile realizate cu această ocazie, drepturile exercitate ca urmare a aducerii la cunoștință, rezultatul controlului corporal, bagajelor și al vehiculelor, dacă a fost utilizată forța, prezența unor urme vizibile de violență la momentul legitimării și al finalizării verificărilor, precum și ora începerii și finalizării verificării situației persoanei și luării măsurilor legale.

(2) Înscrisul prevăzut la alin.(1) se înregistrează în evidențele unității de poliție, iar o copie a acestuia se predă persoanei în cauză sau reprezentantului legal. Refuzul primirii se consemnează pe înscris.

Art. 32⁸.

(1) Verificarea situației persoanelor conduse la sediul poliției și luarea măsurilor legale, după caz, se realizează în cel mult 24 de ore, ca măsură administrativă.

(2) După verificarea situației persoanei și luarea măsurilor legale, polițistul are obligația de a permite acesteia să părăsească sediul poliției.

(3) La expirarea termenului prevăzut la alin. (1), persoana are dreptul de a părăsi sediul poliției, chiar dacă identitatea sa nu a putut fi stabilită.

(4) Dispozițiile alin.(2) și (3) nu se aplică în cazul în care s-a dispus reținerea ori arestarea preventivă sau în situația în care persoana a fost condusă la sediul poliției pentru unul dintre motivele prevăzute la art. 32³ lit. e) – g).

Art. 32⁹. – (1) Polițistul are dreptul să folosească forța pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu și protecția sa, în condițiile legii.

(2) Prin folosirea forței se înțelege:

a) utilizarea forței fizice, inclusiv prin aplicarea unor procedee de autoapărare sau lovituri;

b) utilizarea mijloacelor din dotare, neletale, precum: bastoane, tonfe, dispozitive cu electroșocuri, câini de serviciu, dispozitive cu substanțe iritant-lacrimogene și paralizante, dispozitive sonore și luminoase, jeturi de apă, arme neletale, precum și alte mijloace de imobilizare care nu pun în pericol viața sau nu produc o vătămare corporală gravă;

c) utilizarea armelor albe și a armelor de foc;

d) utilizarea unor dispozitive sau, după caz, vehicule, pentru oprirea forțată, blocarea sau deschiderea unor vehicule ori spații închise în care se găsesc persoane și bunuri, ori pentru înlăturarea unor obstacole.

(3) Folosirea forței, prin intensitate și durată, nu trebuie să depășească nevoile reale pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu ori pentru descurajarea, împiedicarea sau neutralizarea acțiunilor violente.

(4) Folosirea forței încetează de îndată ce scopul intervenției a fost realizat.

(5) Folosirea forței în condițiile și în situațiile prevăzute de lege înlătură caracterul penal al faptei și răspunderea materială a polițistului.

Art. 32¹⁰. – Unitățile de poliție trebuie să asigure, regulat, pregătirea profesională a polițistului, cu privire la utilizarea forței.

Polițistul este obligat să participe la programele de pregătire profesionale și să mențină un nivel adecvat de pregătire fizică.

Art. 32¹¹. – (1) În situația în care persoana ce face obiectul măsurii conducerii la sediul poliției, se opune ori nu se supune îndeplinirii solicitărilor legale ale polițistului, acesta este îndreptățit să folosească forța, astfel:

a) forța fizică, ca mijloc pentru înfrângerea rezistenței fizice active sau pasive și imobilizarea persoanei;

b) mijloacele din dotare pentru a deschide vehicule sau orice spații închise în care persoana se află, în scopul extragerii acesteia.

(2) Folosirea forței potrivit alin. (1) se face după avertizarea prealabilă prin cuvintele "Conformați-vă sau voi folosi forța!" și după acordarea timpului necesar persoanei pentru a se conforma solicitărilor legale ale polițistului. În situația unei acțiuni violente îndreptate împotriva polițistului sau a altei persoane, forța se poate folosi fără avertizare prealabilă.

Art. 32¹². – (1) Pentru prevenirea apariției unei stări de pericol la adresa vieții, sănătății sau integrității corporale a sa ori a altor persoane, polițistul are dreptul de a utiliza cătușele, pentru a immobiliza persoana ce face obiectul măsurii conducerii la sediul poliției, dacă:

- a) persoana este cunoscută cu un comportament violent la adresa sa, a persoanelor sau bunurilor;
- b) persoana a comis sau este suspectă de săvârșirea unei infracțiuni cu violență ori de terorism;
- c) persoana a evadat din starea legală de reținere sau deținere ori s-a sustras de la executarea unei măsuri preventive sau a unei pedepse privative de libertate;
- d) dotările mijlocului de transport utilizat sau itinerariul de deplasare nu permit adoptarea altor măsuri care să prevină săvârșirea unor acțiuni violente sau fuga;
- e) împotriva persoanei a fost dispusă o măsură privativă de libertate pentru înlăturarea unei stări de pericol pentru ordinea publică.”

7. Articolul 33 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 33. – (1) Polițistul are dreptul de a folosi forța fizică și mijloacele din dotare împotriva celor care:

- a) săvârșesc acțiuni violente împotriva sa ori a altei persoane, sau împotriva bunurilor;
- b) blochează, în afara condițiilor legii, căile publice de circulație, pătrund sau încearcă să pătrundă, fără drept, ori refuză să părăsească sediile autorităților publice, ale instituțiilor și organizațiilor de interes public sau privat, periclitizează în orice mod integritatea sau securitatea acestora, ori a personalului sau tulbură desfășurarea normală a activității.

(2) Folosirea forței fizice și a mijloacelor din dotare în situațiile prevăzute la alin. (1) se face după avertizarea prealabilă asupra utilizării unor asemenea mijloace și acordarea timpului necesar încetării acțiunilor și conformării la solicitările legale ale polițistului. Avertizarea prealabilă nu este necesară în situația în care lipsește timpul pentru aceasta.

(3) Polițistul este obligat ca, în cel mai scurt timp, să solicite serviciilor specializate acordarea asistenței medicale de urgență persoanelor împotriva cărora au fost folosite dispozitive cu electroșocuri, precum și persoanelor rănite prin utilizarea forței.”

8. Alineatul (3) al articolului 34 se abrogă.

9. Articolul 35 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 35. – (1) Se interzice folosirea mijloacelor prevăzute la art. 32¹¹ alin. (2) lit. b) – d) și 34 împotriva femeilor cu semne vizibile de sarcină, împotriva persoanelor cu semne vădite de invaliditate și copiilor, cu excepția cazurilor în care aceștia înfăptuiesc un atac armat sau în grup, care pune în pericol viața sau integritatea corporală a uneia ori mai multor persoane.

(2) În înțelesul prezentei legi, prin atac armat se înțelege atacul săvârșit de o persoană cu o armă de foc sau cu obiecte, dispozitive, substanțe sau animale ce pot pune în pericol viața, sănătatea ori integritatea corporală a persoanelor.”

10. După alineatul (1) al articolului 38 se introduc șase noi alineate, alin. (2) – (7), cu următorul cuprins:

„(2) Pentru scopul prevăzut la alin.(1), polițistul are dreptul de a pătrunde într-un spațiu privat, delimitat în orice mod, ce aparține ori este folosit de o persoană fizică sau juridică, fără învoirea acesteia sau a reprezentatului legal, dacă:

a) există suspiciunea că în acel spațiu se află o persoană a cărei viață sau integritate corporală este pusă în pericol sau o persoană decedată;

b) în acel spațiu se află autorul unei infracțiuni flagrante sau al unui act terorist.

(3) Dreptul prevăzut la alin. (2) se exercită inclusiv prin folosirea forței:

a) dacă există motive temeinice pentru a anticipa rezistență armată sau alte tipuri de violență ori există un pericol cu privire la distrugerea probelor;

b) în cazul unui refuz sau dacă nu a fost primit niciun răspuns la solicitările polițistului de a pătrunde în acel spațiu.

(4) Înainte de a pătrunde în spațiul privat, polițistul are obligația de a raporta ierarhic despre aceasta, cu excepția situației în care nu este posibil. În acest caz, raportarea pe cale ierarhică se face în cel mai scurt timp posibil.

(5) După înlăturarea pericolului ori prinderea autorului infracțiunii sau actului terorist, polițistul are obligația de a părăsi spațiul respectiv, cu excepția situației în care obține consimțământul de a rămâne. Cu această ocazie nu se efectuează acte specifice percheziției domiciliare.

(6) În situația în care este necesară luarea unor măsuri de conservare a locului săvârșirii infracțiunii și de ridicare sau conservare a mijloacelor materiale de probă, polițistul are dreptul să îndepărteze temporar persoanele din spațiul respectiv, până la sosirea organelor de urmărire penală competente.

(7) Cu privire la pătrunderea în spațiul privat, polițistul întocmește un înscris. La solicitare, o copie a înscrisului se predă persoanelor cărora le aparține sau care folosesc spațiul în care a pătruns polițistul.”

11. La articolul 39 se introduce un nou alineat, alin.(2), cu următorul cuprins:

„(2) Polițistul are dreptul să solicite intervenția autorităților competente sau să sesizeze reprezentantul legal, atunci când, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, identifică persoane care, din cauza vârstei sau stării fizice ori psihice se află în dificultate și este necesară luarea unor măsuri de protecție. Autoritățile competente sau reprezentantul legal au obligația de a interveni de îndată.”

12. După articolul 39 se introduce un nou articol, art.39¹, cu următorul cuprins:

„Art. 39¹. – Pentru realizarea activităților de prevenire, cercetare și combatere a infracțiunilor, precum și de menținere și asigurare a ordinii publice, acțiunile polițistului în spații publice, precum și intervenția realizată în condițiile art. 38, pot fi înregistrate cu mijloacele audio-video sau foto din dotare, fără consimțământul persoanelor.¹”

Art. III. – Ordonanța de urgență a Guvernului nr.104/2001 privind organizarea și funcționarea Poliției de Frontieră Române, publicată în Monitorul Oficial al României,

¹ Nu e activitate sistematică, ci determinată, pentru acțiuni punctuale de intervenție, și este conformă dreptului UE.

Partea I, nr. 351 din 29 iunie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr.81/2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 27, litera n) se modifică și va avea următorul cuprins:

„n) să solicite sprijinul populației pentru urmărirea, prinderea, imobilizarea și conducerea persoanelor la sediul poliției de frontieră, precum și pentru asistarea la efectuarea unor acte procedurale;”

2. La articolul 27, după litera n) se introduc două noi litere, n¹) și n²), cu următorul cuprins:

„n¹) să interzică oricărei persoane, ca temporar, să pătrundă într-un anumit spațiu, imobil sau mijloc de transport, ori să nu-l părăsească, dacă prin acesta s-ar pune în pericol viața, sănătatea sau integritatea corporală, a sa ori a altei persoane, sau ar fi împiedicată desfășurarea normală a activității organelor abilitate;

n²) să oprească forțat și să imobilizeze vehicule, în condițiile legii;”

3. După articolul 27 se introduc două noi articole, art.27¹ și art.27², cu următorul cuprins:

„Art. 27¹. – (1) Polițistul de frontieră are dreptul să solicite oricărei persoane care face obiectul unor măsuri polițienești, să țină mâinile la vedere și/sau să adopte o poziție inofensivă care exclude săvârșirea unei acțiuni violente îndreptate împotriva acestuia ori fuga.

(2) Se interzice solicitarea adoptării poziției culcat în cazul femeilor cu semne vizibile de sarcină, persoanelor cu semne vădite de invaliditate și copiilor.

(3) Se prezumă intenția unei acțiuni violente îndreptate împotriva polițistului de frontieră fapta oricărei persoane de a se apropia de acesta după ce, în prealabil, a fost somată prin cuvintele „Stai, poliția de frontieră! – Nu te apropia!”.

Art. 27². – Drepturile polițistului de frontieră, prevăzute la art.27, referitoare la legitimarea și stabilirea identității persoanelor, conducerea la sediul poliției de frontieră, precum și drepturile persoanelor care fac obiectul acestor măsuri, se exercită în condițiile prevăzute de lege pentru Poliția Română.”

4. Articolul 31 se abrogă.

5. În Capitolul V, titlul secțiunii a 3-a se modifică și va avea următorul cuprins:

„Secțiunea a 3 – a
Folosirea forței”

6. În Capitolul V, la secțiunea a 3-a se introduc șase noi articole, art.31¹ – art.31⁶, cu următorul cuprins:

„**Art. 31¹.** – (1) Polițistul are dreptul să folosească forța pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu și protecția sa, în condițiile legii.

(2) Prin folosirea forței se înțelege:

a) utilizarea forței fizice, inclusiv prin aplicarea unor procedee de autoapărare sau lovituri;

b) utilizarea mijloacelor din dotare, neletale, precum: bastoane, tonfe, dispozitive cu electroșocuri, câini de serviciu, dispozitive cu substanțe iritant-lacrimogene și paralizante, dispozitive sonore și luminoase, jeturi de apă, arme neletale, precum și alte mijloace de imobilizare care nu pun în pericol viața sau nu produc o vătămare corporală gravă;

c) utilizarea armelor de foc;

d) utilizarea unor dispozitive sau, după caz, vehicule, pentru oprirea forțată, blocarea sau deschiderea unor vehicule ori spații închise în care se găsesc persoane și bunuri, ori pentru înlăturarea unor obstacole.

(3) Folosirea forței, prin intensitate și durată, nu trebuie să depășească nevoile reale pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu ori pentru descurajarea, împiedicarea sau neutralizarea acțiunilor violente.

(4) Folosirea forței încetează de îndată ce scopul intervenției a fost realizat.

(5) Folosirea forței în condițiile și în situațiile prevăzute de lege înlătură caracterul penal al faptei și răspunderea materială a polițistului.

Art. 31². – Unitățile de poliție de frontieră trebuie să asigure, regulat, pregătirea profesională a polițistului, cu privire la utilizarea forței.

Polițistul de frontieră este obligat să participe la programele de pregătire profesionale și să mențină un nivel adecvat de pregătire fizică.

Art. 31³. – (1) În situația în care persoana ce face obiectul măsurii conducerii la sediul poliției de frontieră, se opune ori nu se supune îndeplinirii solicitărilor legale ale polițistului de frontieră, acesta este îndreptățit să folosească forța, astfel:

a) forța fizică, ca mijloc pentru înfrângerea rezistenței fizice active sau pasive și imobilizarea persoanei;

b) mijloacele din dotare pentru a deschide vehicule sau orice spații închise în care persoana se află, în scopul extragerii acesteia.

(2) Folosirea forței potrivit alin. (1) se face după avertizarea prealabilă prin cuvintele *”Conformați-vă sau voi folosi forța!”* și după acordarea timpului necesar persoanei pentru a se conforma solicitărilor legale ale polițistului de frontieră. În situația unei acțiuni violente îndreptate împotriva polițistului de frontieră sau a altei persoane, forța se poate folosi fără avertizare prealabilă.

Art. 31⁴. – (1) Pentru prevenirea apariției unei stări de pericol la adresa vieții, sănătății sau integrității corporale a sa ori a altor persoane, polițistul de frontieră are dreptul de utiliza cătușele, pentru a imobiliza persoana ce face obiectul măsurii conducerii la sediul poliției, dacă:

a) persoana este cunoscută cu un comportament violent la adresa sa, a persoanelor sau bunurilor;

- b) persoana a comis sau este suspectă de săvârșirea unei infracțiuni cu violență ori de terorism;
- c) persoana a evadat din starea legală de reținere sau deținere ori s-a sustras de la executarea unei măsuri preventive sau a unei pedepse privative de libertate;
- d) dotările mijlocului de transport utilizat sau itinerariul de deplasare nu permit adoptarea altor măsuri care să prevină săvârșirea unor acțiuni violente sau fuga;
- e) împotriva persoanei a fost dispusă o măsură privativă de libertate pentru înlăturarea unei stări de pericol pentru ordinea publică.

Art. 31⁵. – (1) Polițistul de frontieră are dreptul de a folosi forța fizică și mijloacele din dotare împotriva celor care:

- a) săvârșesc acțiuni violente împotriva sa ori a altei persoane, sau împotriva bunurilor;
- b) blochează, în afara condițiilor legii, căile publice de circulație, pătrund sau încearcă să pătrundă, fără drept, ori refuză să părăsească sediile autorităților publice, ale instituțiilor și organizațiilor de interes public sau privat, periclitizează în orice mod integritatea sau securitatea acestora, ori a personalului sau tulbură desfășurarea normală a activității.

(2) Folosirea forței fizice și a mijloacelor din dotare în situațiile prevăzute la alin. (1) se face după avertizarea prealabilă asupra utilizării unor asemenea mijloace și acordarea timpului necesar încetării acțiunilor și conformării la solicitările legale ale polițistului de frontieră. Avertizarea prealabilă nu este necesară în situația în care lipsește timpul pentru aceasta.

(3) Polițistul de frontieră este obligat ca, în cel mai scurt timp, să solicite serviciilor specializate acordarea asistenței medicale de urgență persoanelor împotriva cărora au fost folosite dispozitive cu electroșocuri, precum și persoanelor rănite prin utilizarea forței.

Art. 31⁶. – Se interzice folosirea mijloacelor prevăzute la **art. 31¹ alin. (2) lit. b) și d)** împotriva femeilor cu semne vizibile de sarcină, împotriva persoanelor cu semne vădite de invaliditate și copiilor, cu excepția cazurilor în care aceștia înfăptuiesc un *atac armat* sau în grup, care pune în pericol viața sau integritatea corporală a uneia ori mai multor persoane.”

7. Articolul 32 se abrogă.

8. După articolul 32² se introduce un nou articol, art.32³, cu următorul cuprins:

„Art.32³. – În înțelesul prezentei legi, prin atac armat se înțelege atacul săvârșit de o persoană cu o armă de foc sau cu obiecte, dispozitive, substanțe sau animale ce pot pune în pericol viața, sănătatea ori integritatea corporală a persoanelor.”

Art. IV. – În Legea nr.17/1996 privind regimul armelor de foc și al munițiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 74 din 11 aprilie 1996, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul 2 al articolului 51 se introduce un nou alineat, alin.21, cu următorul cuprins:

„(2¹) Prin excepție de la prevederile alin. 1, uzul de armă se poate face în scopul neutralizării persoanei împotriva căreia se execută, dacă pericolul reprezentat de acțiunile acesteia la adresa vieții, sănătății sau integrității corporale a unei persoane este grav, iminent și nu poate fi înlăturat în alt mod.”

Art. V. – (1) Pentru o perioadă de ... de zile, Ministerul Afacerilor Interne, Poliția Română și Poliția de Frontieră Română desfășoară activități de informare a populației cu privire la drepturile și obligațiile persoanelor, drepturile și obligațiile organelor de aplicare a legii, astfel cum rezultă din aplicarea prezentei legi.

(2) Informarea prevăzută la alin. (1) se realizează prin intermediul mai multor instrumente și/sau acțiuni specifice, cum ar fi, fără a se limita la acestea, comunicate de presă și informare prin mass-media, postarea informațiilor pe pagina de internet a instituției, organizarea unor acțiuni specifice în trafic ori cu ocazia executării unor misiuni de ordine publică.

Art. VI.– Cu excepția art. V, prezenta lege intră în vigoare în termen de 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.